

החלה - להאני!

עומרה מונקס, צעירונת בת 18 וחצי, יודעת שהיא תגיע רחוק — וזאת בזכות הופעתה החיצונית, או למען הריק, מימרי החזה שלה, שהפכו לשם־דבר.

את ררכה בעולם־הפירסום התחילה עומרה כדוגמנית לליבני־נשים, כותי־נולד, גילה אותה צלם־האופנה התל־אביבי מולה. בעיקבות הצלחת סדרת־הצילומים של מולה הגיע אליה אבי נשר, בימאי־הסרטים, והציע לה לככב בסרטו האחרון, שוברים.

מיכחן־הבר שערכו לה היה הראשון בחייה, והיא מודה: „אף פעם לא ניסיתי לשחק, למרות שביליבי רציתי להיות שחקנית־קולנוע. פיתאום נפלה לידי כזאת הזדמנות־פז. הייתי מוכנה להשיקיע ולתת מעצמי.”

אבי הסביר לי שמישחק זה לא רק כף, אלא עבודה קשה וחזרות מפרכות, או, כפי שהוא אמר לי, את צריכה לצאת מעומרה ולהיכנס לדמות אחי־רתי.”

היא היתה שיגעון. התפקיד ש־יועד לעומרה היה של ילדה טובה ותמימה, שעולם־חדש נפתח בפניה. אבל מוקד המצלמה בסרט היה בעיקר על שריה הגדולים ועל פניה היפות. עניין זה אינו מטריד אותה דווקא.

האם לדעתה היא שחקנית טובה? היא חושבת שהיא יכולה להוציא מעצ־מה הרבה. ואכן, היא קיבלה תגובות חיוביות מהבימאי ומהשחקנים האחרים בסרט, שאמרו לה: „היית שיגעון!”

בסרט לקחה עומרה חלק בסצינת־אונס אכזרית. כאשר קראה את ה־תסריט, היא ידעה על הסצינה הזאת, פחדה מפניה, כפי שהיתה פוחדת מאונס בחיי היום־יום. אבל היא סמכה על הבימאי שהוא יודע מה שהוא עושה.

צועית. את הסצינה צילמו פעמיים. למרות שהיא חשפה את שריה, לא התביישה בכך.

תמורת התענוג של כמה שבועות של צילומים מפרכים, מחמש בנקוד עד 10 בלילה, כולל חוויית־אונס מפחידה, היא קיבלה 200 דולר.

יש לה יתרון. עומרה יודעת היטב שאלמלא נתונה השופעים לא היו לוקחים אותה לסרט, והיא יודעת כי בכך יש לה יתרון על נשים אחרות. החזה שלה גדול, היקפו 92 סנטימטר, אם כי גופה דקיק.

בגיל ההתבגרות, כשהיתה בת 16, הרגישה שהיא שונה, שיש לה חזה גדול יותר משל כל חברותיה. כשהיא לבשה חולצת־גופיה, נעצו בה כולם עיניים. בהתחלה זה הפריע לה, היום היא גאה בזה.

בשפת־הים, כשהיא לבושה בביקיני ועיר, קשה להתעלם ממנה. הרבה מני־סים את מולם, אך ללא הצלחה.

היום שוקלת עומרה 50 קילו, אחרי שהורידה ממישקלה, בשנתיים האחרונות, 15 קילו בדיאטת־רצח, עת שתהה רק מים מינרליים או תוחים ואכלה

בחיים ובסרט

נראית עומרה כששערו־תיה השאטניות הארו־כות מכסות קימעה על חזה השופע. בסרט (למטה)

לא הומיעה עומרה בעירום. אך היא מוכנה לעשות זאת תמורת תשלום נאות. אין לעומרה חבר קבוע וכשמתחילים איתה בים, היא בדרך־כלל מסרבת.

והן מסתררות באופן נהדר. הן גדלו יחד, מאז שהיו תינוקות, והן חברות טובות. „המפגנות האחת לשניה והקד שורות מאוד זו לזו.”

הן שותפות בכל, גם בכגרים, ויש־נות באותו החרר. הוריהן הגרושים — האם, מורה במיקצועה, האב, מכונאי־מטוסים — אינם מתערבים בחייהן של הבנות. **היא מוכנה לירחון.** עומרה מסר־פרת קצר, עיניה תכולות־חולמניות וגופה החטוב מתנוסס לגובה 1.67 מטר. היא מתלבשת בצורה ספורטי־בית, מיכנסי ג'ינס צרים־צרים, חצאית מיני והרבה שורטס וחולצות־טריקו מנקרות־עיניים.

בחזה השופף ממש היא עריין לא מוכנה להופיע בארץ, בכגרים שקופים וסכס מרומז — כן, „אבל הכל תלוי, כמוכן, בהצעה.” היא מודה, בכנות, לכל אדם בעולם יש מחיר, והיא היתה מוכנה להצטלם בעירום מלא לירחון פנטהאוז או פלייבוי תמורת תשלום נאות. 100 אלף דולר, למשל.

זה היה עוזר לי לממש את חלומי בחיים, להגיע לדירה — רצוי פנטהאוז — ולמכונת, ולהיות פטורה מדא־גות.”

ומחשש שההצעה אולי לא תופנה אליה, היא מתכוונת לפנות אל ההצעה. אחרי שרותה הצבאי היא תיסע עם אחותה לארצות־הברית, ותבקש שם את מולה.

דוגמנית לליבני־נשים, כותנות וחלוקים — כזאת היתה ראשית הדרך של עומרה. מימין, למעלה: כחיילת בחיל־האוויר, שהסתמרה קצר. מימין, למטה: עם גוף דקיק, אחר שהורידה 15 קילו.

רק יוגורט, ירקות ופירות יבשים. **האחיות** מסתדרות. עומרה התגייסה לצה״ל לפני כמה שבועות ומשרתת בחיל־האוויר. היא גרה בצפון תל־אביב, ברירה שכורה, עם אחותה, טלי, שסיימה לא מכבר את שרותה הצבאי. כמנן הפנוי השתיים מבלות יחד

את האנס גילם משה אישכסית, גבר גדול ומפחיר. קטע הצילומים היה קשה. אני באמת הרגשתי נאנסת — אישכסית התנפל עליי, קרע את החולצה שלי, שרט והיכה אותי.” אך הסצינה עצמה לא השפילה אר־תה לדבריה, כי האווירה היתה מי־